

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۸/۱۴

احسان الله ارينزی

افریقا

(قسمت هشتم)

سیرالیون Sierra Leone

(قسمت دوم)

جغرافیای اقتصادی:

نظر اجمالی: سیرالیون از کشورهای عقب مانده و نادار افریقا و جهان است. به اساس معلومات Almanac 2021 عاید سرانه سالانه هر سیرالیونی \$ 1600 است که به مراتب بهتر از عواید سرانه مردم افغانستان است. عوایدیکه متأسفانه عادلانه تقسیم نمی شود و این مسئله مشکلاتی را بمیان آورده است. سیرالیون معادن عنی الماس، طلا، بوکسیت، پلاتین، کرومیت و ذغال دارد، که طور شاید و باید از آن استفاده نمیگردد. استخراج، پروسس و صادرات الماس ستون فقرات اقتصاد سیرالیون را تشکیل میدهد که در صادرات کشور 50% سهم دارد. تخریبات ناشی از ناامنی ها و بی نظمی های سالهای دهه 90 قرن 20 و بعد از آن مانع بزرگی در راه پیشرفت اقتصادی این کشور به حساب می آید. جنگ های آنوقت ده ها هزار نفر را بکام فرستاد و سوم حصه مردم را از خانه و کاشانه شان مجبور به بیجا کردن ساخت. طبعاً اثرات زیانبار این همه جنگ و تباهی، به سال های سال وقت، اداره دلسوز و مجرب و امکانات کافی مالی و کادری میخواد، که از توان کشوری مانند سیرالیون بدور است. زراعت سکتور اساسی اقتصاد این کشور را تشکیل میدهد که برای 60% مردم کار و معیشت فراهم میکند. سکتور کوچک صنعتی سیرالیون به کار پروسس مواد زراعتی و تولید بعضی مواد استهلاکی مصروف است. IMF در سال 2010 برنامه یی با سیرالیون در میان گذاشت که با کاهش فقر و بیکاری کمک کرد، رشد اقتصاد را مطمئن ساخت و انفلاسیون را پایین نگهداشت. ثبات سیاسی فعلی سیرالیون راه را برای فعالیت های اقتصادی هموار نموده و مردم امیدوار هستند که وضع بهتر خواهد شد. بطور مثال کارها در معادن بوکسیت دوباره آغاز گردید و برنامه هایی برای استخراج بعضی مواد معدنی دگر روی دست گرفته شده که سطح استخدام را بالا برد و وضعیت اقتصادی و رفاه هر خانواده را تغییر داد. حجم بزرگ قروض خارجی با تکتانه، فساد اداری و بیکاری جوانان که تا 16% محاسبه شده، از مشکلاتی است که اقتصاد سیرالیون با آن دست و پنجه نرم میکند. تولید ناخالص داخلی GDP: 25.67 بلیون \$ (2023). رشد سالانه تولید ناخالص داخلی یا GDP: 5.71% (2023). عاید سرانه سالانه: \$ 3000 (2023). ساختار سکتوری تولید ناخالص داخلی: زراعت 29.1%، صنعت 26% و خدمات 42% (2023). انفلاسیون: 28.6% (2024). نیروی کار: 2.86 میلیون نفر (2024). زراعت 29.1%، صنعت 26% و خدمات 42% (2023). نرخ بیکاری: 2.86% (2024). زندگی زیر خط فقر: 3.1% (2024). بودجه: عواید 740 میلیون \$ و مصارف 867 بلیون \$ (2019). صنعت: تصفیه تیل، استخراج و پروسس الماس، بیرایت، طلا، پلاتین و بوکسیت، انرژی برق، مواد خوراکی و نوشیدنی، منسوجات، بوت، سگرت، چوب و مصنوعات چوبی، گوگرد، ترمیم کشتی های کوچک و کارهای دستی.

د پانو شمیره: له 1 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خبر و لولئ

رشد سالانه تولیدات صنعتی: 14.39% (2023).
تولید برق: 180000 kW (2020). از تیل 8.2%، از انرژی آفتابی 2.9%، از آب 87% و از سایر منابع جدید 1.9% (2020).
مصرف برق: 130.7 میلیون kWh (2019)،
تولید تیل خام: صفر بیرل - روز (2021)،
ذخیره تیل: صفر بیرل (اول جنوری - 2021)،
مصرف تیل: 5900 بیرل - روز (2019)،
واردات تیل: 6000 بیرل - روز،
تولید گاز: صفر متر مکعب - سال (2021)،
مصرف گاز: صفر متر مکعب - سال،
ذخیره گاز: صفر متر مکعب (اول جنوری - 2021).
زراعت: 56.2% زمین های سیرالیون کشت میشود که 23.4% آن تحت زرع بوده و 32.8% آن را چراگاه ها تشکیل میدهد. 37.5% زمین های سیرالیون را جنگلات و 6.3% باقی مانده را کوه ها، دریاها، شهرها، مناطق کار و تولید و محلات بود و باش روستایی تشکیل میدهد. در سال 2012 موازی 300km² زمین سیرالیون کشت میشود. 61.1% مردم این کشور در عرصه زراعت و جنگلداری مصروف کار اند و 60.7% تولید ناخالص داخلی ازین سکتور بدست می آید. چوب، گندم، برنج، نشایسته، کنف، لوبیا، قهوه، ککو، خسته، انواع میوه ها، سبزی، گوشت، لبنیات، تخم مرغ و علوفه محصولات مهم زراعتی و مالداري این کشور محسوب میشوند.
مالداري: مناطق شمالی سیرالیون برای پرورش حیوانات اهلی هوا و علوفه کافی دارد. گاو 466000، بز 815000، گوسفند 575000؛ حیوانات بارکش و مرغ خانگی و فارمی 3.5 میلیون. درین کشور هر سال بطور متوسط 228000 تن ماهی صید میشود. سیرالیون برای تنظیم بهتر کار های صید ماهی و سایر خوراکیه باب بحری و پرورس و صادرات آن یک وزارت دارد که بنام ماهیگیری و منابع حیه زیرآبی یاد میشود.
معادن: الماس (دومین کشور جهان)، طلا، سنگهای آهن، بوکسیت، پلاتین، روتایل، تیتانیم، کرومیت و زغال سنگ. صادرات: به ارزش مجموعی 1.38 بلیون \$ (2023).
الماس صنعتی، الماس زینتی (هشتمین کشور جهان)، سنگهای آهن، روتایل یک نوع سنگ، قهوه، ککو، ماهی و چوب. شرکای بزرگ تجارتي: چین 67%، هند 6%، بلجیم 5%، هالند 4% و آیرلند 3% (2023).
واردات: به ارزش مجموعی 2.26 بلیون \$ (2023).
فابریکه های کوچک، ماشین آلات، وسایط نقلیه و پرزه جات، تیل و سایر محصولات نفتی، مواد خوراکی، اشیای استهلاکی، منسوجات، ادویه و مواد طبی، مواد کیمیایی، مواد ساختمانی و اسلحه و مهمات.
شرکای بزرگ تجارتي: چین 32%، هند 15%، امارات متحده عربی 5%، ایالات متحده امریکا 5% و ترکیه 5% (2023).
قروض خارجی: 1.45 بلیون \$ (31 دسمبر - 2023).
واحد پولی: لیون (SLL) Leone.
یک دالر امریکایی = 22450.12 لیون (30 جون 2025).
سال مالی: از اول جولای یکسال تا 30 جون سال آینده.
سیستم وزنی: اوزان برتانوی.
ترانسپورت: سیرالیون 11701km سرک (1051km پخته و 10650km خامه)، 800km راه آبی داخلی و 591 کشتی تجارتي (با ظرفیت 1000GRT یا بیشتر از آن) دارد.

30	Bulk Carrier	کشتی های بزرگ
9	Container Ship	کانتینر
319	General Cargo	کارگو عمومی
108	Oil Tanker	تانکر نفت
125	Others	سایرین

7	خامه	میدانهای هوایی: مجموعاً 8 (2021)
-	1	پخته
7	-	رنوی طولتـر از 3047m
-	-	رنوی از 914m تا 1523m

اولین اداره تنظیم خدمات هوایی ملکی در سیرالیون، در سال 2008 شروع بکار نمود. قبل از آن حدود 5 دهه این خدمات را Fly Salone Ltd انجام میداد که یک شرکت راجستر برتانیای و ملکیت برتانوی ها بود. در حال حاضر این کشور یک شرکت مسافربری و کارگو دارد که در سال 2020 با 4 بال طیاره 50200 مسافر و mt-km، NA مال التجارة را جابجا نموده است. 87000 موتر تیزرفتار، بس، لاری، تانکر و سایر وسایط نقلیه ساختمانی و معدنکاری.

بنادر: بونت Bonth، فری تاون Free Town، جزیره شیر برو Sherbro Islands و پپل Pepel. مخابرات: کد تلفون (00232). تعداد تلفون های دیجتل 0 و همراه 8.23 ملیون (2021). شبکه کوچک مخابرات سیرالیون بعلت سال ها جنگ بسیار صدمه دیده بود که ترمیم و نوسازی آن به امکانات کافی نیاز داشت. در حال حاضر شبکه مایکرویف فری تاون پایتخت را با مناطق بو Bo و کینما Kenema وصل میکند. در سال 2005 دولت سیرالیون به کمپنی های داخلی و خارجی اجازه داد که در سکتور مخابرات سرمایه گذاری نموده میتوانند. بعد از سال 2012 دو شرکت در سکتور مخابرات و تکنالوژی معلوماتی سرمایه گذاری نمودند، که کار شان نتایج مطلوب بار آورده است. در سال 2019 شبکه کیبل نوری تکمیل و ارتباط با کشور همسایه گینی از طریق یک کیبل تامین شد. کیبل زیرآبی نوری ACE که از سرحد سیرالیون میگذرد، این کشور را با افریقای جنوبی، افریقای غربی و اروپا وصل نموده است. توسعه شبکه تلفون همراه خوب است و تا سال 2025 تمام کشور را پوشش خواهد داد. سیرالیون برای ماهواره انتلسات بحر اتلس، یک ستیشن زمینی در خاک خود دارد.

رسانه ها: باوجودیکه قانون اساسی سیرالیون، آزادی های رسانه ها و بیان را به رسمیت شناخته، کنترل دولت بالای رسانه ها زیاد است و خبرنگاران به یکنوع خودسانسوری روی آورده اند. اولین فعالیت های رسانه ای درین کشور در سال 1860، توسط اروپایی ها معرفی گردیده است. تاسیس رادیو به دهه سوم قرن گذشته برمیگردد که تا حال رسانه درجه اول بحساب میرود. سیرالیون یک رادیو تلویزیون دولتی و یک تلویزیون و 27 رادیوی خصوصی دارد. تلویزیون خصوصی کار خود را در سال 2005 آغاز کرد، اما رادیو ها عمر طولانی دارند. مردم این کشور نشرات و برنامه های، شبکه های رادیو و تلویزیونی خارجی را از طریق کیبل، انترنت و ماهواره ببینند و بشنوند.

شرح وسایل انتشاراتی موجی در سیرالیون (2021)			
مراکز نشرات رادیویی	AM = 1 FM = 23	کل تعداد رادیو	3 ملیون
مراکز نشرات تلویزیونی	دولتی = 1 خصوصی = 1	کل تعداد TV	1.2 ملیون

کود انترنت: si.

مشترکین انترنت: 1.89 ملیون. 21% مردم (2023).

انکشاف اجتماعی: سیرالیون بحساب تولید ناخالص و عاید سرانه، از جمله کشورهای عقبمانده افریقا بحساب می آید. به اساس معلومات 2023 – CIA World Factbook هر سیرالیونی سالانه بطور متوسط 3000 \$ عاید دارد که حدود 5 - 7 بار بیشتر از عاید مردم افغانستان است.

43.2% مردم سیرالیون بالای 15 سال (مردان 51.6% و زنان 39.8%) دارای تعلیمات متوسط، مسلکی و یا عالی هستند، تعلیم و تربیه برای اطفال 6-14 سال الزامی و رایگان است، جوانان بطور متوسط 11 سال درس میخوانند، 98% اطفال واجد شرایط به مکاتب میروند که 68% آنها تا اخیر ادامه میدهند، دولت 8.5% تولید ناخالص ملی را به امر انکشاف معارف و تحصیلات عالی اختصاص داده و با سکتور خصوصی میکوشند تا برای کودکان و جوانان کشور، زمینه تعلیم و تربیه خوب و عالی را فراهم سازند.

تعلیم و تربیه در سیرالیون از کودستان آغاز و به پوهنتون به پایان میرسد. رفتن به کودستان نه الزامی و نه رایگان است و به اطفال سنین 4 - 5 ساله تعلق میگیرد.

مکاتب ابتداییه 6 سال (6-11 ساله) است که متعلمین در آن مضامین شامل درسی نصاب تعلیمی دولتی را می آموزند و ورزش میکند. مکاتب متوسطه 3 سال (12-13 سال) اند که باز هم رایگان است و مکاتب فنی و مسلکی که شاگردان جوان خاصاً پسر را در دوره های آموزشی 1 - 3 سال در 35 کورس مختلف تربیت میکنند.

تحصیلات عالی و پوهنتونی در سیرالیون سابقه نیم قرنه دارد. در حال حاضر این کشور 6 پوهنتون و موسسه تحصیلات عالی دولتی و 11 خصوصی دارد، که جمله 35000 محصل را در 27 فاکولته مختلف تربیت مینمایند.

شرح مراکز تعلیمی سیرالیون (2021)			
نوع مرکز تعلیمی	تعداد مرکز	مجموع آموزنده	مجموع آموزگار
مکاتب ابتدائی	3650	2200000	63000
متوسطه و لیسه	2920	1750000	58300
مکاتب فنی و مسلکی	60	35000	2500
تحصیلات عالی	7	35000	3000

سیرالیون 6 روزنامه سراسری و حدود 90 هفته نامه، ماهنامه و گاهنامه دارد. Awoko Times و hdependant Observer از مهم ترین ها اند. هر سال بطور متوسط 200 عنوان کتاب جدید نشر می شود و هر نفر سالانه بطور اوسط 0.8Kg کاغذ را برای نوشتن، خواندن و نشرات به مصرف میرساند.

محیط زیست سیرالیون بعلت تکاثف نفوس، ضعف آگاهی عامه، بی توجهی مردم و حکومتداری ضعیف با صدمات روبرو بوده و اگر درین قسمت توجه نه شود، مشکلات آینده زیاد خواهد شد.

نظام خدمات صحت عامه سیرالیون از نظر کادری ضعیف و از نظر اقتصادی ناتوان است و بیمه های وجود ندارد که سهولت های را برای مردم در اوقات مریضی، بیکاری، پیری، معلولیت، تقاعد و مرگ فراهم نماید. امراض ناشی از آب غیرصحی دامنگیر مردم این کشور است. تب، توبرکلوز، ایدز، اسهال، زردی سیاه و امراض میکروبی صحت و سلامت مردم را تهدید میکند و وفیات را بالا برده است.

دولت سیرالیون 8.6% تولید ناخالص داخلی خود را به صحت مردم اختصاص داده (2021)، افزایش سالانه نفوس 2.49% است (2022) که در دنیا درجه بیست و سوم را به خود اختصاص میدهد، در 1000 طفل نو تولد 73.42 نفر میمیرند که در دنیا پنجم میشود، عمر وسطی مردم به 58.76 نزدیک شده، یک زن در کل عمر بطور وسطی 3.8 طفل دنیا می آورد که در دنیا جایگاه سی و یکم را دارد، 13.5% کودکان زیر پنج سالگی وزن کافی ندارد، 82.5% مردم به آب صحی آشامیدنی دسترسی دارند، 79.5% تشنابها صحی و عصری اند، حدود 148000 نفر یا 1.7% نفوس HIV/AIDS زندگی میکنند، هر سال بطور متوسط 2700 نفر بعلت این مریضی میمیرند و در 100000 نفر 80 نفر توبرکلوز دارند.

امکانات آموزش و پرورش، ورزش، تفریح، آسایش و استراحت برای جوانان سیرالیون کم است و یکعه از ابتلا به ایدز رنج میبرند.

حقوق زنان در جامعه عنعنوی سیرالیون کم و نرخ تعلیم و برای دختران جوان تقریباً سوم حصه مردان است. برعکس در کار های کشت، زراعت و خانه داری سهم بیشتری دارند و با مردان شانه با شانه کار میکنند.

در سیرالیون به هر 7.2 نفر یک TV، به 2.9 نفر یک رادیو، به 35 متعلم یک معلم، به 14 محصل یک استاد، به 45000 نفر یک تلفون دیجتل، به هر نفر 0.80 تلفون همراه، به 14300 نفر یک داکتر عمومی و به 5000 نفر یک بستر شفاخانه میرسد، 26% مردم برق (شهری 52% و دهاتی 6%) و 21% انترنت دارند.

قوای مسلح: قوای مسلح سیرالیون (قوای زمینی، قوای هوایی بشمول واحد های بحری.

سن خدمت عسکری: 18 سال، مدت خدمت 2 سال، داوطلب،

سهم مصارف عسکری در تولید ناخالص داخلی: 0.5% (2024).

منازعات منطقه ای: سیرالیون با اشغال قریه Yenga در جوار دریای Makona توسط قوای گینی بشدت مخالفت میکند. در دهه 90 قرن گذشته قطعات محدود قوای نظامی برای حمایت نظامیان سیرالیون، در مقابل مخالفین مسلح وارد این منطقه شده بودند. باوجودیکه گینی مالکیت سیرالیون بر این قریه را در قرارداد سال 2005 رسماً پذیرفته و در سال 2012 هر دو طرف اعلامیه ای در مورد تعیین خطوط سرحدی دو کشور نشر کردند و وزیر خارجه سیرالیون در سال 2019 گفت که مشکل حل شده، اما هنوز هم قطعات نظامی گینی در منطقه حضور دارد و رییس جمهور در سال 2021 از اجلاس ECOWAS کمک خواست تا گینی را مجبور بسازد که قریه را تخلیه نماید. مهاجرین و بیجا شده گان: کشمکش های بعد از انتخابات سال 2018 و نارامی های ولایت Pujehun در سال 2019 تقریباً 5500 نفر را از محلات اصلی خود بیجا نموده است.

مواد مخدر: ندارد.

تاریخ: صفحات تاریخ سیرالیون در تاریکی پنهان است؛ اما بنظر میرسد که در زمانه های بسیار پیش از امروز، چند گروه کوچک درین نقاط حاکم بودند. دریانوردان پرتگالی به رهبری پدرو داسینترا در سال 1447م به سرزمین سیرالیون امروزی رسیدند و این سرزمین را بنام سیرالیون یا سرزمین شیرها یاد کرده و دفاتر تجارت برده ها را در مناطق ساحلی ایجاد کرده و آرام – آرام نظامیان خود را نیز در آنجاها جابجا ساختند. سیرالیون تا دو قرن بعد از آن بحیث مرکز بزرگ فروش و صدور برده در افریقا شناخته میشد.

دربانوردان برتانيا در اواخر قرن 17م به سيراليون رسيدند. آنان كه تجارت برده را سودمند ميدانستند، پرتگالي ها را مجبور به تخليه نموده و مناطق ساحلي را بدست آوردند.

برده داري در سال 1807 ملغي گرديد و برتانوي ها بخاطر بازگردانيدن برده هاي آزاد شده به افريقا، دست بكار شدند. طی همین روزها، گرانویل شارپ Mr.G.Sharp قطعه زمینی به مساحت 250Km² در ساحل بحر اتلس، از زمینداران سيراليون به مبلغ 60 پوند انگلیسی خریداری کرده و یک جامعه دهقانی ایجاد نمود تا بر اصول دموکراسی اداره گردد. مفکوره گرانویل شارپ با آزاد ساختن برده ها گره خورده بود و میخواست اروپایی ها را به مسیر اصلاحات بکشانند. سیاستمداران برتانيا این مشوره را پذیرفته و اجازه دادند كه بعضی شرکت های شخصی، در امور جابجا کردند برده های آزاد شده در لایبیریا و سيراليون سهم بگیرند.

شارپ و سایر شرکتها به زودترین فرصت ممکن، هزاران برده را دوباره از مناطق غرب الهند ایالات متحده به سيراليون و شهر جدید فری تاون آوردند. این مهاجرین تازه وارد شده همراه با بعضی سران اقوام، دروازه ها را به روی برتانوی ها باز کرده و سيراليون به آسانی تحت کنترل آنان قرار گرفت.

دیری نپایید كه جامعه دهقانان به یک شرکت مستعمراتی مبدل شد، برتانيا بر سرتاسر سيراليون مسلط گردید و فری تاون همراه با مناطق ساحلي چار اطراف آن در مستعمرات این کشور شامل شد. پس از تسلط كامل در قرن 19 سيراليون در سال 1896 تحت الحمایه برتانيا شمرده شد و یک شورش بزرگ مردم از سوی عساکر برتانوی و اجبران داخلی آنها به شدت سرکوب گردید.

احساسات آزادیخواهی مردم سيراليون، طی نخستین سالهای قرن 20 بیشتر تقویت گردید. برتانویها در سال 1924 کمیسیون تسوید قانون اساسی را برای اداره سيراليون منظور کردند كه طرف قبول واقع نشد. در سال 1943 حق اشتراك مردم در شورای اجراییوی سيراليون منظور شد. مقامات برتانوی در سال 1951 با آزادی سيراليون توافق نموده و قانون اساسی جدید را برای این کشور نافذ شد. طی نخستین انتخابات مجلس نماینده گان سيراليون در سال های 1957 و 1958، حزب مردم آرا بیشتر به دست آورد و داکتر میلتون مارگای بحیث نخست وزیر انتخاب شد. واحد های عسکری برتانوی ها در سال 1960 خاک سيراليون را تخلیه نموده و پیمان های با رهبران محلی امضا کردند، كه امنیت، جایداد، خانه، قریه و اموال برتانوی ها درین منطقه را تضمین مینمود.

سيراليون روز 27 اپریل سال 1961 آزادی خود را بدست آورد و به عضویت سازمان ملل متحد پذیرفته شد. در انتخابات ماه مارچ سال 1967، حزب مردم سيراليون شکست خورد و حزب کنگره ملی سيراليون آرای بیشتری بدست آورد و رهبر آن سیاکا استیونس Siaka Stevens زمام امور را در دست گرفت. برتانویها كه با روی کار آمدن استیونس موافق نبوده و او را برای منافع خود خطرناك می دیدند، کودتایی را طراحی کرده، او را از نخست وزیری برکنار و به گینئی تبعید نمودند. در نتیجه این کودتا البرت مارگای رهبر حزب مردم بقدرت رسید. رهبران کودتا شورای ملی را منحل و قانون اساسی را معطل کردند.

روز 18 اپریل سال 1968 کودتای دیگری بوقوع پیوست و استیونس بحیث نخستین رییس جمهور کشور سوگند وفاداری یاد کرد. دولت کارخانه های پروسس چوب و نجاری را ملی کرد و کنترل معادن الماس را در دست گرفت. در انتخابات سال 1976 باز هم رهبر حزب کنگره آرای بیشتری بدست آورد. رییس جمهور استیونس در سال 1978 خواهان ایجاد نظام یک حزبی شد كه مردم طی یک همه پرسی آن را پذیرفته و به این ترتیب کنگره بحیث یگانه حزب قانونی سيراليون پذیرفته شد. بعد از سال 1979 به اثر قحطی، گرانفروشی و سایر مسایل و مشاكلك، منازعات داخلی افزایش یافت، حالت اضطراری اعلان و هزاران نفر زندانی شدند (1981). بعد از آن محبوبیت حزب کنگره و رییس جمهور استیونس در میان مردم، تا حد زیادی کاهش یافت و این کشور به اثر اعتصاب عمومی گسترده با مشكلات زیادی مواجه گردید.

رییس جمهور استیونس در ماه نومبر سال 1985 از قدرت كنار رفت و جوزف مومو به جای او نشست. در ماه مارچ سال 1991 دو شهر سرحدی سيراليون تحت کنترل مخالفان و ناراضی ها قرار گرفت. جنگجویان لایبیریا و بورکینافاسو درین حالت از مخالفین دولت مرکزی سيراليون حمایت نموده و یک سوم خاک سيراليون را تصرف کردند. در ماه اپریل سال 1991 دو کشور گینئی و نایجیریا از سوی رییس جمهور مومو متهم شدند كه در امور داخلی این کشور مداخله میکنند و به مخالفان دولت سيراليون اسلحه فراهم میکنند.

مردم در همه پرسی ماه اگست 1991 به قانون اساسی جدید کشور رای داده و نظام چند حزبی دوباره نافذ گردید. روز 30 اپریل 1992 جگرن والنتن استراسو از راه کودتا بقدرت رسید. استراسو فعالیت های سیاسی را منع نموده، قانون اساسی را معطل و یک شورای ملی نظامی کوتاه مدت را اعلام نمود.

اعضای شورای نظامی رییس جمهور جوزف مامو را از کار برکنار کرد. در همین سال جنبش متحد لایبیریا برای آزادی و مردم سالاری كه در لایبیریا بر ضد چارلس تیلور می جنگید، مناطق غربی سيراليون را تصرف نمود. جنگجویان سيراليون نیز در نتیجه این پیشرفت، بیشتر تشویق و تحریك شده و مناطق جنوب غربی این کشور را در مدت کوتاه تصرف و به چنان یک جنگ داخلی در سيراليون آغاز گردید كه یک میلیون نفر را از خانه و مناطق مسكونی شان فراری ساخت.

در سال 1993 به اثر پافشاری برتانيا آتش بس اعلان گرديد و تعدادی زندانيان سياسي، از سوی دولت رها شدند؛ اما عدم توجه دولت در امور انتخابات سبب شد که مخالفان یک بار دگر راه جنگ را در پيش گرفته و جنگ به سراسر کشور کشانیده شد (1995).

کودتای روز 16 جنوری 1996 به رهبری دگروال جولوس مادابيو، راه را برای اداره ملکی و انتخابات باز کرد. روز 30 نومبر معاهده صلح میان دولت سیراليون و جبهه متحد انقلابی Revolutionary United Front به امضا رسید و به این ترتیب جنگ داخلی پنج ساله سیراليون به پایان رسید.

در انتخابات فبروری 1996 سیراليون احمد تیجان رهبر حزب مردم، آرای مردم را بدست آورد و بحیث رییس جمهور انتخاب شد.

تا این وقت به اثر جنگ های داخلی در سیراليون، ده هزار نفر کشته و دو میلیون نفر از خانه ها و مناطق مسکونی خود فرار نموده و مهاجر شده بودند.

روز 17 می کودتای دیگری بوقوع پیوست و جنرال جانی کروما، رییس جمهور احمد تیجان کباح را از کار برکنار کرد. این کودتا که سبب سرنوشتی نظام ملکی و قانونی سیراليون شده بود، با عکس العمل شدید جامعه جهانی روبرو شد و این عمل بشدت محکوم شد.

رییس جمهور برکنار شده احمد تیجان کباح، از سازمان ملل متحد تقاضا نمود تا به در زودترین فرصت دست بکار شده و برای احیای مجدد دولت قانونی سیراليون اقدام کند.

عساکر سازمان وحدت افریقا به رهبری یک جنرال و عده ای از نظامیان نایجیریا در ماه فبروری سال 1998 وارد سیراليون شده و جنرال کورما مجبور شد که قدرت سیاسی را دوباره به رییس جمهور منتخب قبلی بسپارد.

بعد از 1999 باز گروه های مسلح ضد دولتی در سیراليون فعال شده و در ظرف یک و نیم سال 50% خاک کشور را تصرف کردند. دوام این جنگها دولت مرکزی را متزلزل ساخت، هزاران نفر دگر کشته و یکعده دگر از مناطق مسکونی شان فرار و بی سرپناه شدند.

در سال 2002 در حالیکه عساکر نایجیریا در سیراليون حضور داشت، معاهده مصالحه میان دولت و مخالفان به امضا رسید. رییس جمهور کباح خاتمه جنگ را اعلان نمود و عساکر حافظ صلح ملل متحد، الی سال 2005 سیراليون تخلیه شده و این کشور آرام آرام بسوی صلح، امنیت و زنده گی مطمئن حرکت کرد.

در انتخابات ریاست جمهوری سال 2018 جولوس مادابيو Julius Maada Bio از حزب مردم سیراليون، با رای مردم به قدرت رسید.

وی در انتخابات 2023 نیز برنده شد و در قدرت ماند.

در اکتوبر همین سال مذاکرات حکومت و عمده ترین حزب اپوزیسیون یعنی کانگرس تمام مردم All People Congress به نتیجه رسید، توافقنامه وحدت ملی امضا و تلاش های آغاز شد تا همکاری بین احزاب بیشتر شده و سیستم انتخابات کشور نوسازی و مدرن گردد.

روابط افغانستان با سیراليون: از کتاب (افغانستان و جهان – کشورهای آسیایی و افریقایی) منتشره سال 2004 ریاست مطالعات منطقوی وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی افغانستان، چنین بر میاید، که افغانستان و سیراليون هیچگاهی روابط سیاسی نداشته اند.